

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2018. november 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2018. július 10. napján kihirdetett 16.B.12/2018/6. számú ítéletét *helybenhagyja*.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Törvényszék a 2018. május 18., május 29. és július 10. napjain megtartott nyilvános folytatólagos tárgyalások alapján meghozott, és az utóbbi napon kihirdetett, 16.B.12/2018/6. számú ítéletével *vádlott neve* vádlott bűnösségét hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ c/ pont) állapította meg, és ezért őt megrovásban részesítette.

A törvényszék fenti ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.254/2018/1-I. számú átiratában az ügyész által a vádlott terhére előterjesztett jogorvoslati kérelmet helyes indokainál fogva fenntartotta, álláspontja szerint a törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, abszolút eljárási hibát nem vétett.

A büntetés kiszabása körében az enyhítő körülmények közül mellőzni indítványozta a büntetlen előéletet, illetőleg a cselekmény társadalomra veszélyességét jelentős mértékben fokozó körülményként kérte értékelni, hogy a terhelt pusztá kíváncsiságból szerzett meg olyan adatokat, amelyekhez jogszerűen nem juthatott hozzá.

Utóbbiakra tekintettel úgy ítélte meg, hogy a terhelttel szemben a legenyhébb intézkedés alkalmazása súlytalan, minderre figyelemmel a törvényszék ítéletének a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján történő megváltoztatását és terhelt próbára bocsátását, egyébiránt az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli átirata tartalmának megfelelően helyes indokainál fogva fenntartotta az ügyész által a vádlott terhére bejelentett fellebbezését.

A terhelt védője a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítását kérte, a vád álláspontjával szemben kifejezetten hivatkozott a védenccé büntetlen előéletére, ugyanakkor megítélése szerint a cselekmény fokozott társadalomra veszélyességét fokozó tényezőként a pusztá kíváncsiságból történő elkövetés nem értékelhető, a büntetőeljárás során eredményesen tárták fel az elkövetéshez vezető terhelti motivációt.

A fentiek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Utolsó szó jogán tett felszólalásában a terhelt csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett ügyészi fellebbezés tartalmára, a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakra, valamint a másodfokú nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel az ítéletábra a másodfokú felülvizsgálat során az elsőfokú ítéletnek kizárólag a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részét bírálta felül arra figyelemmel, hogy az ügyészi jogorvoslati kérelem a Be. 583.§ (3) bekezdés a/ pontjában foglaltak szerint kizárólag az elsőfokú bíróság által alkalmazott intézkedés neve, illetőleg tartama ellen irányult.

A fentiek szerint a másodfokon eljáró bíróság a Be. 590.§ (3) bekezdésében foglaltak alapján a másodfokú eljárásban korlátozott felülbírálatot folytatott le, ebben a körben megállapította, hogy a Be. 608.§ (1) bekezdésében felsorolt abszolút hatályon kívül helyezési okok, eljárási szabálysértések nem állnak fenn, ezen túlmenően a Be. 567.§ (1) és (2) bekezdésében részletezett feltételek, megszüntetés alapjául szolgáló körülmények sem állapíthatóak meg, ebből következően nincs helye az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének és új eljárásra történő utasításnak, valamint a büntetőeljárás megszüntetésének sem.

Arra figyelemmel, hogy az ügyészi fellebbezést kizárólag az 583.§ (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokon eljáró bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, egyúttal a másodfokú felülbírálat eredményeként meghozott határozatát a Be. 591.§ (2) bekezdés a/ pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

Az első fokon eljáró bíróság a fentiek szerint megalapozottnak tekintendő tényállásból helytállóan vont következtetést a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságára nézve, ezen túlmenően a másodfokú bíróság helyénvalónak találta az adott bűncselekmény jogi minősítését és az ahhoz fűzött indokolást is. Megállapítható, hogy az eljáró törvényszék helytálló szempontok alapján vizsgálta a terhelt büntetőjogi felelősségének feltételeit, és az ítéletábra a cselekmény konkrét jogi minősítését illetően is a törvényszékkel azonos következtetésre jutott. Az enyhítő tényezők sorából azonban mellőzni kellett a büntetlen előéletre történő hivatkozást, ugyanis - osztva a fellebbviteli főügyészség ezzel összefüggő álláspontját - megállapítható, hogy az ügy terheltje az elkövetés időpontjában állami, közszerületi tisztviselő volt, akinek az általa ellátott munkakörében a büntetlen előélet kifejezetten alkalmazási követelmény, amelyre történő megfelelésre a vádlott esetében tehát nem tulajdonítható enyhítő nyomaték.

Ugyanakkor a pusztán kíváncsiságból történő elkövetés mint a cselekmény társadalomra veszélyességét fokozó tényező ekként való értékelése tekintetében az ítéletábra nem osztotta a másodfokú ügyészi álláspontot, az ítéleti tényállásban rögzített elkövetés motivációjával összefüggésben több adat is annak ellenében hatott, hogy a terhelt pusztán kíváncsiságból szerzett meg visszaélészerűen információkat, mindezt tekintettel a főügyészség által e körben indítványozottak tényszerűen nem állapíthatóak meg.

A fentiek szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankcióval elérhetőnek mutatkoznak a büntetési célok, a törvényszék által alkalmazott joghátrány megfelelően szolgálja a speciál prevenció mellett az általános megelőzéssel összefüggő célokat is, arányos a terhelt és az általa megvalósított cselekmény társadalomra veszélyességi fokával és a bűnösségének mértékével, egyúttal alkalmas más személyek hasonló bűncselekmény megvalósításától történő visszatartására is.

Fentiekre figyelemmel a másodfokon eljáró bíróság a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján a törvényszék ügydöntő határozatát helybenhagyta.

Az eljárás során bűnügyi költség nem merült fel.

Győr, 2018. november 22.

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Németh Balázs sk.
előadó bíró

.Csák Csilla sk.
bíró

Záradék:

Ezzel a határozattal a Székesfehérvári Törvényszék 2018. július 10. napján kelt, 16.B.12/2018/6. számú ítélete a mai napon jogerőssé vált.

Győr, 2018. november 22.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke